

cirkumpolare område. Således angives for Storebælt og indre Bæltfarvande en is-sandsynlighed på 20—50 % for februar måned på kortet over Nordatlanten, medens det cirkumpolare kort angiver 0—20 %. Det åbne vand, der om vinteren kan findes mellem Nordgrønland og Ellesmere Land, er antydnet på kortene, hvorimod det åbne landvand langs Nordøstrundingen ikke findes angivet. Den geografiske inddeling af istyperne virker meget skematisk og ikke altid naturlig. Således bruges betegnelsen is af „polar Buchttype“ både om isen i de nordgrønlandske fjorde, hvor isen bliver liggende fra år til år (sikussak-is) og om de sydvestgrønlandske fjorde, hvor isen bryder op hvert år, og som derfor både i fysisk henseende og med hensyn til besejling er af vidt forskellig karakter. Over Antarktis findes 13 kort, der i mindre målestok giver oplysning om udbredelsen og istyper. En karakteristik af de forskellige former for drivis savnes.

Borge Fristrup.

Goode's School Atlas, by J. Paul Goode, Ph. D. Rand McNally et Co., New York. 29×24,5 cm, 286 sider.

Dette skoleatlas er beregnet på amerikanske højere skoler og til lige for den videregående undervisning, og det kan desuden finde anvendelse som håndatlas, idet det topografiske navnestof er ganske stort, nemlig ca. 30 000. Den tekniske udførelse er omhyggelig, og hovedkortene er udført med gængse farver for forskellig højde over havet og forskellig havdybde. Højderne er angivet i feet, og lavlandsgrænsen er sat ved 500 feet svarende til godt 150 m.

Kortene bærer præg af den stærke udvikling, som har fundet sted gennem de seneste 10—20 år, navnlig bemærker man kortene over Sydamerika, hvor de kartografiske fremskridt fra 1930'erne er udnyttet i det omfang, kortmålestokken tillader. Ligeledes bemærker man resultaterne af det forøgede kendskab til visse dele af Centralasien, Vestasien samt dele af Afrika.

Kortets hovedopgave er at give et ret detailleret billede af Nordamerika, medens den øvrige verden træder noget tilbage. Navnlig De Forenede Stater er ret indgående behandlet. Navnestoffet er behandlet ganske omhyggeligt, ikke blot i henseende til stavemåde, men også med hensyn til valget af de medtagne stednavne.

Foruden de naturgeografiske kort med det dertil knyttede navnestof indeholder værket et udførligt materiale til erhvervsgeografi, i det store og hele i en tiltalende og ganske pålidelig skikkelse.

Naturligvis er det muligt hist og her at påvise fejl, og man kan heller ikke altid være enig med redaktøren i hans valg af frem-

stillingsformer og emner, men som helhed må resultatet siges at være godt og tilfredsstillende.

En ejendommelig fejl findes på side 132, hvor der er angivet et stort kulfelt på begge sider af den dansk-tyske grænse. I det hele taget hører dette kort til de mindre vellykkede.

Der er imidlertid så mange gode egenskaber ved dette atlas, at det har en vis interesse for den højere geografiundervisning i Danmark og for oplysningen vedrørende geografiske forhold.

Niels Nielsen.

Willy Hallpach: Geopsyché. Die Menschenseele unter dem Einfluss von Wetter und Klima, Boden und Landschaft. 271 sider, 16×24,5 cm. Verlag Ferd. Enke, Stuttgart 1950.

Bogen er skrevet af en professor i psykologi og prøver at give en udredning af de fysisk-geografiske, specielt de meteorologiske forholds indflydelse på menneskets sjæleliv. Man får oplysning om mange forskellige ting, hvoraf de mest outrerede er sådan som depression fremkaldt af det arktiske mørke, hvorledes det er at fryse ihjel, tropekuller m. m. Bogen har et vist præg af gammeldags tysk omstændelighed. I forbindelse med oplysning om den stærke virkning overflytning fra et klima til et andet kan have på organismen, meddeles det således, at denne omflytning kan ske ved „Vandring af enkeltindivider eller masse, forretnings- eller rekreatjonsrejse, felttog, ekspeditioner eller kolonisation“. Bogens sidste afsnit behandler det meget delikate spørgsmål: Landskabets indvirkning på menneskesjælen.

C. G. Feilberg.

Ilse Schwidetzky: Grundzüge der Völkerbiologie. 312 sider, 16×24,5 cm. Verlag Ferd. Enke, Stuttgart 1950.

Forfatteren er elev af den kendte, åndrige, men måske noget fantasifulde tyske antropolog, friherre v. Eickstedt. Hun gør i denne bog forsøg på at skrive en naturvidenskabelig folkenes biologi. Hun er sig bevidst, at hun arbejder på et endnu lidet opdyrket og vanskeligt felt, hvor man ustandseligt kommer ind på det usikre og ubevidste. Om hun er sig denne usikkerhed tilstrækkelig klar, føler man sig dog ikke sikker på; noget så vanskeligt og så udflydende som begrebet menneskeracer er f. eks. af afgørende betydning i hendes fremstilling. Ved læsning af bogen får man mange steder det indtryk, at hun står udenfor nazismens snævre syn på racerne. Et afsnit som „Das Doppelgeziht der Führer“ tyder absolut ikke på nogen tillid til de mennesker, der opnår stor „Erfolg“. På den